

Ε'ρ. Κατὰ τίνα ἀναλογίαν ἀυξάνει, κ' ὀλιγοσεύει

κατ' ὀριζόντειον διεύθυνσιν AB (χ. 51.) ἢ θέλει κινήθῃ εἰς ἓνα μέσον ὅπῃ δὲν ἀνδίζονται τελείως κ' χωρὶς Βαρύτητος, μὲ μίαν κίνησιν ὁμοιοειδῆ, κ' ἢ θέλει περιγράψῃ εἰς ἴσους χρόνους τὰ ἴσα διαστήματα AG , GE , EH , HB , κτ. ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλα τὰ Σώματα βαρύνεσι, τὸ ἴδιον Σῶμα A , διὰ μόνης τῆς Βαρύτητος αὐτῆ ἢ θέλει διατρέξῃ κατεβαίνωντας, εἰς τὰς ἰδίας ἴσους χρόνους, ὅπῃ ἐσημείωσα ἀνωτέρω, τὰ διαστήματα $A\gamma$, $\gamma\epsilon$, $\epsilon\kappa$, $\zeta\beta$, κτ. ἀχθῆτω ἢ $\Gamma\Delta$ ἴση, κ' παραλλήλος τῇ $A\gamma$, κ' ἢ $\gamma\Delta$ ἴση τῇ AG . τότε ἐπειδὴ τὸ Σῶμα A δέχεται τὴν ἐνέργειαν ἀπὸ δύο δυνάμεις, ἢ μία εἰς τὴν $A\gamma$, κ' ἢ ἄλλη εἰς τὴν AG , θέλει ἀκολουθήσει μίαν μέσην ὁδὸν, κ' εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης σιγμῆς θέλει εὐρεθῆ εἰς τὸ Δ , ὅπῃ εἶναι ἢ ἀντίθετος γωνία τῆ παραλλήλογράμμῃ $A\gamma$, $\Delta\Gamma$, κατὰ τὴν ὑποσημείωσιν (α) σελ. 67. ὅθεν εἰς αὐτὰς τὰς δύο σιγμὰς, ἐν ὅσῃ ἢ θέλει περιγράψῃ δὲς τὸ ὀριζόντειον διάστημα AE , ἢ τετράκις τὸ κατὰ κάθετον διάστημα $A\epsilon$ μὲ τὰς δυνάμεις κατ' ἰδίαν, θέλει εὐρεθῆ μὲ αὐτὰς τὰς δύο δυνάμεις ἐνωμένως εἰς Z , κ' ἔγω μετὰ τρεῖς σιγμὰς θέλει φθάσει εἰς τὸ Θ , μετὰ τέσσαρας εἰς τὸ K , κτ. ὅθεν ἐπειδὴ $A\gamma$, $A\epsilon$, $A\eta$, $A\beta$, εἶναι ὡς οἱ ἀριθμοὶ 1, 4, 9, 16, εἶναι ἐκεῖνα ὡς τὰ τετράγωνα τῶν γραμμῶν $\gamma\Delta$, ϵZ , $\eta\Theta$, βK , ἀλλὰ μὴν αὐτὸ εἶναι κατ' ἀκρίβειαν τὸ κοινὸν ἰδίωμα τῆς Παραβολῆς, καθὼς τὸ ἀποδεικνύεσιν ὅλοι οἱ συγγραφεῖς ὅπῃ ἐπραγματεύθησαν περὶ τῶν Κωνικῶν τομῶν, ἄρα ὅλα τὰ Ἀποβλήτα, ἢ τὰ Σώματα ὅπῃ ρίπτονται κατὰ